

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ

Не е възможно. Искамъ да тя избави́х отъ те-
бе си. Ще да извикамъ.

ДЖЕНАРО

Не ви позволявамъ да отворите тѣзи врата.
Не ви оставямъ да направите стѣпка. И сами-тъ
ви выкове нѣма да ви избавятъ. Не повелѣхте ли
сега да не пущатъ никого тукъ, ако и да се чуе
нѣщо отъ това кое-то ще се върши тукъ?

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ

Нѣ недостойно е за васъ, Дженаро, това кое-
то правите! Да убіете една жена, една жена коя-
то нѣма нищо за да се брани! Ахъ! вы нѣте по-
благородны чувства въ душа-та си. Послушай мя
малко еще, послѣ убій мя ако искашь; азъ не щѣ
да живѣи́х, нѣ трѣба гърди-тъ ми да прилежи́тъ, тѣ
сѣ нѣлы съ жалость поради начинъ-тъ съ кого-то
ся отнесе къмъ мене до сега. Ты си младъ, дѣте,
и младостъга е малко строга. Ахъ! Ако трѣба да
умрѣ, азъ нещѣ да умрѣ отъ твоя-та ръка. Ты
незнаешъ какво страшно престѣпленіе ще сторишь.
Освѣи́ туй, Дженаро, частъ ми не е дошълъ е-
ще. Нанести́на, азъ съмъ сторила много лошы дѣла,
много съмъ грѣшна, нѣ его и по коя причина трѣ-
ба да ми оставете време да се упози́и́х и да се
покаи́х. Трѣба да стане това, чуешъ ли, Дженаро?

ДЖЕНАРО

Вы сте моя леля. Вы сте сестра на баща ми. Що
направихте майка ми, госпоже Люкреція Борджія?

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ

Чакай! чакай! Боже мой, не можѣх да изка-